

Pe cîmpia-ntinsă

Pe cîmpia-ntinsă s-a pierdut un miel,
Atunci Domnul nostru s-a dus după el.
L-a luat în spăte,l-a adus'napoi,
Ca să stea în turmă mielul printre oi.

Tu erai acela tinere iubit,
Pentru tine Domnul nostru a venit.
(:Părăsind mărirea,cerul cel frumos,
Și din spinii lumii te-a salvat,te-a scos:)

Oaia cea oierdută eu și tu eram,
Fără mîntuire în păcat stăteam.
Rătăcind pe cîmpuri fără de păstor,
Neavînd în lume nici un viitor.

Tu oiță dragă care ai păscut
Iarba cea uscată fără conținut,
(:Din izvoare tulburi tu te-ai adăpat,
După lucruri moarte tu ai alergat:)

Neștiind de Domnul,de al tău Păstor,
Care îl adapă pe al Său popor,
Cu izvoare sfinte,pace,bucurii,
La aceste ape ești chemat să vii.

Turmă minunată,voi surori și frați,
Noi sîntem aceia care-am fost salvați.
(:Din prinsoarea morții Domnul ne-a adus
La pășuni,la ape care vin de sus.:)

Masa este-ntinsă,rîul curge lin,
Ca să bea,să guste și acel străin.
Care se întoarce astăzi din pustii
La Isus,la Domnul,și la ape vii.

Simone grijește de-ai Lui mielușei,
Du-te pe cîmpie la izvor cu ei.
(:Vezi și de oițe,și de-a Sale oi,
Căci Păstorul mare,Domnul e cu noi:)

Arătați iubire,cu iubire frați,
Și cu bunătate voi să vă purtați.
Dacă e nevoie viața să ți-o dai,
Pentru turmă frate,vei ajunge-n Rai.

Simone grijește de-ai Lui mielușei,
Du-te pe cîmpie la izvor cu ei.
(:Vezi și de oițe și de-a Sale oi,
Căci Păstorul mare,Domnul e cu noi.:)

Amin